

Bilag 6 – Konfiskation

1. AFGRÆNSNING AF FORDRINGSTYPEN

Dette bilag vedrører fordringer på konfiskation. Konfiskation består af indenretligt vedtagne og idømte konfiskerede beløb samt udenretligt konfiskerede beløb, som udgør en økonomisk værdi (herefter konfiskationsbeløb) – for eksempel værdikonfiskation og udbyttekonfiskation. Konfiskationsbeløb er omfattet af fordringstypekoden POKONPO og er en hovedfordring.

Fordringshaver har oplyst, at genstandskonfiskation og konfiskation af effekter i øvrigt ikke er omfattet, og at POKONPO alene omfatter konfiskationsbeløb efter straffeloven. Konfiskationer efter særlove er således heller ikke omfattet.

Derudover har fordringshaver oplyst, at der ikke opkræves renter og lignende ydelser samt gebyrer i tilknytning til fordringstypekoden POKONPO.

Der knytter sig derfor ikke særskilte underfordringer til fordringstypekoden POKONPO.

Krav på konfiskationsbeløb omfattet af POKONPO reguleres efter lovbekendtgørelse nr. 1156 af 20. september 2018 om straffeloven (herefter straffeloven) og lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. november 2018 om retsplejeloven (herefter retsplejeloven). Derudover reguleres konfiskationsbeløb også efter:

- Lovbekendtgørelse nr. 1491 af 13. december 2017 om fuldbyrdelse af straf mv. (herefter straffuldbyrdelsesloven)
- Bekendtgørelse nr. 409 af 9. april 2015 med senere ændringer, om opkrævning af visse bøder, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger mv. samt afgørelse om udståelse af forvandlingsstraf for bøde, med senere ændringer (herefter bødebekendtgørelsen), som har hjemmel i straffuldbyrdelsesloven
- Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”), som også har hjemmel i blandt andet straffuldbyrdelsesloven.

Fordringshaver oversender fordringer på POKONPO til inddrivelse via system-systemløsningen. I de sager, hvor der er flere skyldnere, der hæfter solidarisk for den samlede fordring (in solidum), er det aftalt, at fordringerne på POKONPO oversendes via portalløsningen.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Reglerne om konfiskationsbeløb reguleres efter straffelovens §§ 75-77 a.

Udbyttet ved en strafbar handling, eller et hertil svarende beløb kan helt eller delvist konfiskeres. Hvis der ikke er fornødent grundlag for at fastslå beløbets størrelse, kan der konfiskeres et beløb, som skønnes at svare til det indvundne udbytte ved den strafbare handling, jf. straffelovens § 75, stk. 1. Hvis det anses for nødvendigt af hensyn til at forebygge yderligere lovovertrædelser, eller særlige omstændigheder i øvrigt taler for det, kan der også ske konfiskering af visse genstande, jf. straffelovens § 75, stk. 2. I stedet for konfiskation af genstande omfattet af stk. 2 kan der konfiskeres beløb svarende til genstandens værdi eller en del heraf, jf. straffelovens § 75, stk. 3.

Konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, kan ske hos den, hvem udbyttet er tilfaldet umiddelbart ved den strafbare handling, jf. straffelovens § 76, stk. 1.

Konfiskation af beløb konfiskeret efter straffelovens § 75, stk. 3 kan ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelser og hos den, på hvis vegne han har handlet, jf. straffelovens § 76, stk. 2.

Har en af de i straffelovens § 76, stk. 1 og 2 nævnte personer efter den strafbare handling foretaget dispositioner over udbytte eller genstande af den i straffelovens § 75, stk. 2 omhandlende beskaffenhed eller rettigheder herover, kan det overdrages eller dets værdi konfiskeres hos erhververen, hvis erhververen 1) var bekendt med det overdragnes forbindelse med den strafbare handling eller 2) har udvist grov uagtsomhed i denne henseende, eller hvis 3) overdragelsen er sket som gave, jf. straffelovens § 76, stk. 4.

Der kan foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder, der tilhører en person, som findes skyldig i en strafbar handling, forudsat at visse betingelser er opfyldt, jf. straffelovens § 76 a, stk. 1, nr. 1 og 2. Under disse betingelser kan der også foretages hel eller delvis konfiskation af formuegoder, som den pågældendes ægtefælle eller samlever har erhvervet, med mindre formuen er erhvervet mere end 5 år før den strafbare handling eller ægteskabet eller samlivsforholdet ikke bestod på tidspunktet for erhvervelsen, jf. straffelovens § 76 a, stk. 2, nr. 1 og 2. Det samme gør sig gældende for formuegoder overdraget til en juridisk person, som den pågældende alene eller sammen med sine nærmeste har en bestemmende indflydelse på, jf. straffelovens § 76 a, stk. 3. Stk. 4 til bestemmelsen foreskriver undtagelserne hertil og samtidigt foreskrives det i stk. 5, at der kan konfiskeres et beløb svarende til det bestemte formuegodes værdi eller en del heraf.

Hvis der sker konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1 eller § 76 a, kan det konfiskerede anvendes til dækning af erstatningskravet, hvis nogen har erstatningskrav i anledning af lovovertrædelser, jf. straffelovens § 77, stk. 1. Det samme gælder værdier og genstande konfiskeret efter straffelovens § 75, stk. 2 og 3, hvis det ved dommens afgørelse er bestemt, jf. straffelovens § 77, stk. 2. Hvis forurettede allerede har fået erstatning efter dommen, nedsættes konfiskationsbeløbet tilsvarende herefter, jf. straffelovens § 77, stk. 3.

Genstande, som på grund af deres beskaffenhed i forbindelse med andre foreliggende omstændigheder må befrygtes at ville blive brugt ved en strafbar handling, kan konfiskeres, for så vidt det må anses for påkrævet for at forebygge den strafbare handling. Der kan under samme betingelser ske konfiskation af andre formuegoder, herunder penge, jf. straffelovens § 77 a.

2.1 Vedtagelse/idømmelse af konfiskationsbeløb

En pligt til at betale et konfiskationsbeløb kan udspringe af flere processuelle former.

Pligten kan således udspringe af indenretlig idømmelse/afgørelse (dom). Derudover kan pligten også udspringe af en udenretlig eller indenretlig vedtagelse.

2.1.1 Udenretlig vedtagelse

Det følger af konfiskationsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, at i sager om lovovertrædelser, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, og hvor den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelser, kan den sigtede vedtage udenretlig konfiskation af udbytte, der er indvundet ved overtrædelse af jagt- eller fiskerilovgivningen, samt redskaber, herunder våben, som er anvendt til ulovlig jagt eller fiskeri. I stedet for vedtagelse af konfiskation af de genstande, der er nævnt i § 1, nr. 5, kan der vedtages konfiskation af et beløb svarende til genstandenes værdi eller en del heraf, jf. konfiskationsbekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Derudover foreskrives der i konfiskationsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, at udenretlig konfiskation også kan vedtages med hensyn til pengeudbytte indvundet ved en strafbar handling i sager, i hvilke der ikke bliver spørgsmål om højere straf end bøde, jf. konfiskationsbekendtgørelsens § 2, stk. 1.

2.1.2 Indenretlig vedtagelse

Det følger af retsplejelovens § 999, stk. 1, nr. 1-3, at en sag også kan afgøres ved, at tiltalte i retten vedtager en nærmere bestemt konfiskation af et bestemt beløb, hvis 1) lovovertrædelser efter loven kan straffes med bøde, 2) hvis retten ikke finder grund til at betvivle tiltaltes skyld og 3) anklageren giver samtykke. En indenretlig vedtagelse har samme retsvirkning som en dom med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelse, jf. retsplejelovens § 999, stk. 3.

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt. Derudover er opkrævningen og inddrivelsen af krav på konfiskationsbeløb reguleret efter straffuldbyrdelsesloven og bødebekendtgørelsen, jf. retsplejelovens § 997, stk. 1 og 2.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter benævnt ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Den generelle fremgangsmåde for overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver fordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til RIM, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”) § 1, stk. 1, indeholder nærmere bestemmelser for gældsinddrivelsen hos RIM.

Fordringshaver skal ved overdragelsen af fordringen til RIM give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen, herunder oplysning om fordringens stiftelsestidspunkt, forfaldstidspunkt, sidste rettidige betalingstidspunkt, rentesats, hovedstol og omkostninger, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, sidste pkt.

Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

2.2.1 Opkrævning i henhold til Bødebekendtgørelsen

Bødebekendtgørelsen finder anvendelse på konfiskationsbeløb, som det efter lovgivningen påhviler politiet at opkræve, samt idømte og vedtagne konfiskationsbeløb, som overtages til fuldbyrdelse i Danmark, jf. bødebekendtgørelsens § 1.

Politiet skal opkræve konfiskationsbeløb, så snart afgørelsen herom kan fuldbyrdes, jf. bødebekendtgørelsens § 3, stk. 1. Opkrævningen sker ved, at politiet skriftligt opfordrer skyldneren til inden 20 dage at indbetale beløbet til politiet, jf. bødebekendtgørelsens § 3, stk. 3.

På skyldnerens opfordring kan politiet pr. kulance give tilladelse til kortvarig henstand med betalingen eller tillade, at beløbet betales i afdrag. Der kan dog højst gives tilladelse til henstand med betalingen i op til 6 måneder fra udløbet af den frist, der er nævnt i § 3, stk. 3, jf. bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Derudover følger det af bødebekendtgørelsen, at politiet oversender sagen til RIM med henblik på inddrivelse, hvis skyldneren ikke betaler det samlede beløb inden den frist, der er fastsat 1) i medfør af bødebekendtgørelsens § 3, stk. 3 eller 2) i forbindelse med en tilladelse til henstand efter bødebekendtgørelsen § 4, stk. 1, jf. bødebekendtgørelsen § 5, stk. 1. Sagen overdrages tillige til RIM, hvis skyldneren misligholder en tilladelse til afdragsvis betaling efter bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1, jf. bødebekendtgørelsens § 5, stk. 2.

Det følger også af bødebekendtgørelsen, at det er en forudsætning for oversendelse til RIM efter stk. 1 og 2, at politiet forinden skriftligt har anmodet skyldneren om inden 10 dage at indbetale det skyldige beløb eller afdrag, og skyldneren ikke har efterkommet dette, jf. bødebekendtgørelsen § 5, stk. 3. Politiet skal skriftligt orientere skyldneren om sagens oversendelse til RIM, jf. bødebekendtgørelsens § 5, stk. 4.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at fordringer på penge eller andre ydelser forældes efter loven, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens BVa§ 1.

Dette suppleres yderligere af forældelseslovens § 28, som foreskriver, at loven også supplerer særbestemmelser om forældelse i den udstrækning, at andet ikke følger af særloven – herunder for eksempel afbrydelse af forældelsesfristen mv.

For så vidt angår konfiskationsbeløb, er der i hjemmelsgrundlaget herfor foreskrevet en særlig frist for forældelsesfristens længde, hvorfor denne således reguleres efter straffelovens § 97 a, stk. 4 og ikke forældelsesloven. Der fremgår følgende af straffelovens § 97a, stk. 4:

”Stk. 4. Forældelsesfristen for konfiskationskrav er 10 år.”

Derimod er forældelsesfristens begyndelsestidspunkt og eventuel afbrydelse reguleret efter forældelsesloven, idet dette ikke er reguleret i straffelovens § 97 a, stk. 4.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

§ 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Det fremgår af bødebekendtgørelsens § 3, stk. 1, at politiet skal opkræve konfiskationsbeløb, så snart afgørelse herom kan fuldbyrdes.

Fuldbyrdelsestidspunktet for konfiskationsbeløb, afhænger af, om dette er vedtaget indenretligt eller udenretligt eller er idømt. Det konkrete fuldbyrdelsestidspunkt vil derfor afhænge af en konkret vurdering af formen for vedtagelsen eller afgørelsen.

Det følger endvidere af bødebekendtgørelsens § 3, stk. 3, at opkrævningen sker ved, at politiet skriftligt opfordrer skyldneren til inden 20 dage at indbetale beløbet til politiet. Fristen kan dog fraviges, hvis særlige forhold taler for det.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for konfiskationsbeløb afhænger således både af, hvornår konfiskationsbeløbet kan fuldbyrdes, hvornår opkrævningen er sendt, og af hvor lang betalingsfrist skyldner efterfølgende har fået i medfør af lovhjemlede løbedage.

Bødebekendtgørelsen § 3, stk. 1 forudsætter i den forbindelse, at opkrævningen påbegyndes, så snart en afgørelse kan fuldbyrdes. Fordringshaver har imidlertid oplyst, at det varierer, hvor lang tid der går fra fuldbyrdelsestidspunktet til opkrævningstidspunktet.

3.1.1 Henstand

Fordringshaver har hjemmel til at give skyldner henstand med betaling af fordringer på konfiskationsbeløb i henhold til bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1, hvoraf det fremgår, at Fordringshaver kan yde henstand i en periode på op til 6 måneder efter betalingsfristen på de 20 dage. Såfremt der gives henstand, og det er givet efter anmodning fra skyldner, udskydes forældelsesfristens begyndelsestidspunkt. Udgangspunktet er således, at forældelsesfristen beregnes fra udløbet af henstanden.

Det er dog aftalt mellem parterne, at Fordringshaver ikke ved fastsættelsen af forældelsesfristens begyndelsestidspunkt skal tage hensyn til de situationer, hvor der sker ydelse af henstand. Forældelsesfristen skal dermed i alle tilfælde beregnes fra forfaldsdato.

3.2 Forældelsesfristens længde

Som gennemgået tidligere, er forældelsesfristen for konfiskationsbeløb reguleret i straffelovens § 97 a, stk. 4, hvorfor det er denne bestemmelse og ikke forældelsesloven, der regulerer dette, jf. forældelseslovens § 1, stk. 1.

Det følger af straffelovens § 97 a, stk. 4, at forældelsesfristen for konfiskationsbeløb er 10 år.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbevilling for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Idet forældelsesfristen for konfiskationskrav har sin egen særregel i straffelovens § 97a, stk. 4, er forældelseslovens § 5 alene relevant for spørgsmålet om forældelsesfristens længde ved afbrydelse af forældelsesfristen.

3.3 Afbrydelse af forældelsesfristen

Afbrydelse af forældelsesfristen for konfiskationsbeløb er ikke foreskrevet i straffeloven eller andre særbestemmelser, hvorfor dette også reguleres efter de almindelige regler i forældelsesloven, jf. forældelsesloven § 28.

Hvis forældelsen afbrydes, medfører det, at der løber en ny forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 19, stk. 1:

”Stk. 1. Når forældelsen afbrydes, løber fra det i stk. 2-6 fastsatte tidspunkt en ny forældelsesfrist, hvis længde bestemmes efter reglerne i denne lov.”

Denne nye forældelsesfrist vil dog ikke være den 10-årige, der følger af straffelovens § 97a, stk. 4, idet det udtrykkeligt fremgår af forældelseslovens § 19, stk. 1, at længden af forældelsesfristen bestemmes efter reglerne i forældelsesloven. Det vil derfor alene være en 3-årig forældelsesfrist, der løber fra afbrydelsestidspunktet, medmindre kravet er baseret på et særligt retsgrundlag iht. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Hvis der indgås afdragsordning, kan dette under en række nærmere betingelser være at anse som en erkendelse af skylden i medfør af forældelseslovens § 15. Fordringshaver har oplyst, at der indgås afdragsordninger med skyldner i nogle tilfælde, men at det ikke er muligt at administrere, om disse opfylder betingelserne for at være en erkendelse af skyld efter forældelseslovens § 15. Det er derfor aftalt mellem parterne, at der ved angivelsen af forældelsesdatoen ikke tages hensyn til eventuelt indgåede afdragsordninger.

Fordringshaver har også oplyst, at der ikke foretages andre forældelsesafbrydende skridt under opkrævningen på nuværende tidspunkt, og at denne praksis fremadrettet vil blive fastholdt.

3.4 Foreløbig afbrydelse af forældelsen efter gældsinddrivelseslovens § 18 a

Gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, har følgende ordlyd:

”For fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden er forældelsesfristen 3 år, selv om hovedkravet, inden det kom under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, havde en længere forældelsesfrist eller der, før eller efter at fordringen kom under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, er opnået et retsgrundlag som nævnt i forældelseslovens § 5, stk. 1, jf. dog stk. 5, 2. og 3. pkt. For private underholdsbidrag og regioners og kommuners privatretlige fordringer gælder dog den forældelsesfrist, der var gældende ved fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, eller som under inddrivelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden måtte blive opnået efter forældelseslovens § 5, stk. 1. Denne forældelsesfrist gælder også for tilhørende renter under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.”

For fordringer med en forældelsesfrist der er længere end 3 år ændrer gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, den oprindelige forældelsesfrist, til en 3-årig forældelsesfrist. Dette gælder fra den dag, GÆLDST

modtager fordringen til inddrivelse, medmindre der er tale om private underholdsbidrag eller regioners og kommuners privatretlige fordringer.

Gældsinddrivelseslovens § 18 a stk. 5 har følgende ordlyd:

” Tilbagesendes et hovedkrav og dets tilhørende rente eller renter til fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, vil den forældelsesdato, der var gældende ved tilbagesendelsen, jf. stk. 2 og 3, fortsat være gældende, medmindre fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, i medfør af forældelsesloven eller andre forældelsesregler får udskudt forældelsesdatoen. Er forældelsesfristen efter tilbagesendelsen blevet forlænget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, finder stk. 4, 1. pkt., kun anvendelse, hvis forældelsen afbrydes for fordringskomplekset, efter at dette på ny er modtaget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Genoverdrages hovedkravet til restanceinddrivelsesmyndigheden med en forældelsesdato, som er senere end 3 år fra den dato, hvor hovedkravet på ny modtages til inddrivelse, finder stk. 4, 1. pkt., dog anvendelse, således at forældelsesfristen på 3 år skal regnes fra denne modtagelsesdato. 2. og 3. pkt. gælder ikke for fordringer omfattet af stk. 4, 2. pkt.”

Hvis en fordrings forældelsesfrist er længere end 3 år før oversendelse til inddrivelse, nedjusteres forældelsesfristen til 3 år, når fordringen modtages til inddrivelse, jf. ovenfor samt gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4. Den reducerede forældelsesfrist vil fortsat være gældende, hvis fordringshaver tilbagekalder en fordring eller når GÆLDST tilbagesender fordringskomplekset. Dette gælder også i tilfælde, hvor fordringshaver foretager forældelsesafbrydende skridt, når fordringen igen er under opkrævning.

Forlænger fordringshaver forældelsesfristen med et særligt retsgrundlag jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, efter fordringen er blevet tilbagesendt, finder gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, 1. pkt. kun anvendelse, hvis fordringen igen oversendes til inddrivelse, og GÆLDST fortager et forældelsesafbrydende skridt jf. gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 5, 2. pkt.

Genoverdrager fordringshaver en fordring med en forældelsesfrist på mere end 3 år fra det nye modtagelsestidspunkt, regner GÆLDST fordringens forældelsesfrist 3 år fra den nye modtagelsesdato, jf. gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 5, 3. pkt.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for konfiskationsbeløb og på baggrund af Fordringshavers opkrævningspraksis er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens oprindelige hovedstol på tidspunktet for dens stiftelse.

For en fordring på POKONPO skal hovedstolen således udfyldes med det oprindelige pålydende på POKONPO, men uden eventuelle renter.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos RIM.

Idet Fordringshaver alene oversender fordringer til inddrivelse, men derimod ikke til modregning, skal Fordringshaver angive fordringsarten ”inddrivelse”.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på POKONPO skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden POKONPO.

4.5 Beskrivelse

Feltet anvendes til beskrivelse af fordringen, når dette ikke klart fremgår af fordringstypekoden.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er det aftalt, at feltet er obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at Fordringshaver i fordringens beskrivelsesfelt altid skal angive en entydig identifikation, ved henvisning til bødeforlæg eller dom med journalnummer. Hertil bemærkes, at bødeforlægget eller dommen skal indeholde tilstrækkelig oplysning om kravets grundlag ved angivelse af den eller de paragraffer som fordringen hviler på.

Der skal således angives følgende i beskrivelsesfeltet:

Vedrørende journalnr. xxxx-xxxxx-xxxxx-xx, Bødeforlæg en dd-mm-yyyy, vedtaget den dd-mm-yyyy.

Eller

Vedrørende journalnr. xxxx-xxxxx-xxxxx-xx, Dom uden retsmøde den dd-mm-yyyy, XXXX ret.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”). Idet der ikke fremgår en egentlig periode af det retlige grundlag, men fordringstypen udspringer af et punkt i tid, er det mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver for denne fordringstype ikke angiver nogen periode, dvs. ikke angiver periode start og periode slut.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet ”stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, dvs. det tidspunkt hvor fordringen opstår. Hvad der udgør den retsstiftende begivenhed afhænger konkret af fordringens retsgrundlag og de hertil knyttede faktiske forhold.

Det er ved retspraksis fastslået, at konfiskationsbeløb anses for stiftet på tidspunktet for den retsstiftende konfiskationsdom. Krav på konfiskationsbeløb anses således for stiftet på det tidspunkt, hvor de er retligt fastslået.

Hvis kravet er fastslået ved en dom, skal stiftelsesdato derfor angives som afgørelsesdatoen, og hvis kravet er fastslået ved en vedtagelse, vil det således være vedtagelsesdatoen, der skal angives som stiftelsesdatoen.

4.8 Forfaldsdato

Den traditionelle obligationsretlige forståelse af forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. I feltet skal anføres den oprindelige forfaldsdato, og det er således ikke meningen, at Fordringshaver skal anføre datoen for udløbet af en af Fordringshaver indrømmet henstand, hvis det oprindelige forfaldstidspunkt har været udskudt herved.

Konfiskationskrav skal opkræves, så snart afgørelsen herom kan fuldbyrdes, jf. bødebekendtgørelsen § 3, stk. 1.

Lovgrundlaget regulerer dermed ikke forfaldstidspunktet direkte, men regulerer dog, at konfiskationsbeløb skal opkræves, når de kan fuldbyrdes.

Fuldbyrdelsestidspunktet bør derfor registreres som i stamdatafeltet for forfaldsdato.

Fordringshaver har imidlertid oplyst, at datoen for fuldbyrdelsestidspunktet på nuværende tidspunkt ikke fremgår af opkrævningssystemet, og at det derfor ikke er muligt at angive fuldbyrdelsesdatoen som forfaldsdatoen. Fordringshaver har også oplyst, at det tidspunkt, som fremgår af opkrævningssystemet og som ligger tættest på fuldbyrdelsesdatoen er vedtagelses-/afgørelsesdatoen.

På baggrund af de faktiske forhold forbundet med opkrævningen ved Fordringshaver, er Aftalens parter derfor blevet enige om, at forfaldsdatoen for krav på konfiskationsbeløb ved oversendelse til RIM kan angives som vedtagelses-/afgørelsesdatoen, da det er den dato, som Fordringshaver er i besiddelse af, der ligger tættest på fuldbyrdelsesdatoen efter det retlige grundlag.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, hvor skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen. Dette gælder dog alene for lovhjemlede løbedage, og ikke for løbedage, der er indrømmet af en fordringshaver over for en skyldner.

Det følger af bødebekendtgørelsens § 3, stk. 1, at politiet skal opkræve konfiskationsbeløb, så snart afgørelsen herom kan fuldbyrdes, og at opkrævningen sker ved, at politiet skriftligt opfordrer skyldneren til inden 20 dage at indbetale beløbet til politiet. Fristen kan dog fraviges, hvis særlige forhold taler for det.

Efter anmodning fra skyldner kan der gives tilladelse til kortvarig henstand i op til 6 måneder, jf. bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1. Sidste rettidige betalingsdato kan i dette tilfælde udskydes til udløbet af henstandsperioden. Parterne er dog blevet enige om, at der ikke tages hensyn til ydet henstand i angivelsen

af sidste rettidige betalingsdato, da det er oplyst af Fordringshaver, at det ikke kan håndteres ved oversendelse til inddrivelse.

Fordringshaver har oplyst, at opkrævningen altid iværksættes efter fuldbyrdelsestidspunktet, men at det varierer, hvor lang tid, der går fra fuldbyrdelsestidspunktet og til opkrævningen igangsættes. Fordringshaver har endvidere oplyst, at opkrævningspraksis for konfiskationsbeløb er, at skyldner altid tildeles 20 dage fra opkrævningsdatoen til at betale det skyldige beløb.

Parterne har derfor aftalt, at sidste rettidige betalingsdato altid skal angives som opkrævningsdatoen plus 20 dage.

4.10 Identifikation af skyldner

Fordringshaver skal ved oversendelse af en fordring angive CPR-nummer eller CVR-nummer til identifikation af skyldner, med mindre dette ikke er muligt, jf. bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018 om inddrivelse af gæld (herefter gældsinddrivelsesbekendtgørelsen) § 3, stk. 2.

Ved overdragelse af et krav på konfiskationsbeløb, skal identifikation af skyldner således angives med skyldners CPR-nummer, hvis skyldner er en fysisk person. Hvis skyldner er en juridisk person, skal identifikation af skyldner angives med skyldners CVR-nummer.

I tilfælde, hvor skyldner ikke er identificeret ved et CPR-nummer eller et CVR-nummer, for eksempel fordi der er tale om en udenlandsk skyldner, skal Fordringshaver i stedet angive et fiktivt fastsat CPR- eller CVR-erstatningsnummer som identifikation på skyldner.

Konfiskation skal formelt betragtes som en sanktion, der ikke kan betegnes som straf i strafferetlig henseende, idet konfiskation er placeret under kapitel 9 i straffeloven om ”andre retsfølger af den strafbare handling”. Konfiskation kan derfor ifølge retspraksis godt ske over for skyldnere under 15 år. Fordringshaver har dog oplyst, at der ikke forekommer skyldnere under 15 år på konfiskationsbeløb.

Angivelse af identitet på en skyldner, som var under 15 år på tidspunktet for den strafbare handling, kan derfor ikke forekomme.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der gælder, da datoen oversendes til restanceinddrivelsesmyndigheden. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Som angivet ovenfor i afsnit 3.1 afhænger forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for konfiskationsbeløb både af, hvornår kravet kan fuldbyrdes, hvornår opkrævningen er sendt, og af hvor lang betalingsfrist skyldner efterfølgende har fået.

Fordringshaver er som nævnt ovenfor i afsnit 3.1 ikke i besiddelse af oplysninger om fuldbyrdelsestidspunktet for konfiskationsbeløb. Endvidere har Fordringshaver oplyst, at opkrævningen altid iværksættes

efter fuldbyrdelsestidspunktet, men at det varierer, hvor lang tid, der går fra fuldbyrdelsestidspunktet, og til opkrævningen igangsættes. Fordringshaver har endvidere oplyst, at opkrævningspraksis for konfiskationsbeløb er, at skyldner altid tildeles 20 dage fra opkrævningsdatoen.

På baggrund af de faktiske forhold forbundet med opkrævningen ved Fordringshaver, herunder at fuldbyrdelsesdatoen ikke registreres i Fordringshavers system samt det forhold, at opkrævningen ofte iværksettes et stykke tid efter fuldbyrdelsestidspunktet, er parterne blevet enige om, at forældelsesdatoen beregnes som vedtagelses-/afgørelsesdatoen plus 10 år.

Hvis Fordringshaver foretager forældelsesafbrydende skridt, vil dette skulle indgå i fastsættelsen af forældelsen. Fordringshaver har dog oplyst, at der ikke foretages forældelsesafbrydende skridt under opkrævningen af konfiskationsbeløb.

Efter anmodning fra skyldner, kan der gives tilladelse til kortvarig henstand i op til 6 måneder, jf. bødebekendtgørelsens § 4, stk. 1. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt kan i dette tilfælde udskydes til udløbet af henstandsperioden. Parterne er dog blevet enige om, at der ikke tages hensyn til ydet henstand i beregningen af forældelsesdatoen, da det er oplyst af Fordringshaver, at det ikke kan håndteres ved oversendelse til inddrivelse.

Forældelsesdatoen skal derfor altid angives som vedtagelses-/afgørelsesdatoen plus 10 år.

4.12 Domsdato og forligsdato

Stamdatafelterne ”domsdato” og ”forligsdato” anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til RIM om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. straffelovens § 97 a

Der indgås ikke forlig i bødesager, offerbidrag, konfiskationer, sagsomkostninger eller parkeringsafgifter.

Feltet ”Domsdato” skal således alene udfyldes, hvis der foreligger en dom.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet PSRM, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og RIM, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos RIM.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase­rede og referencebase­rede regler. De indholdsbase­rede adgang­regler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase­rede adgang­regler ved­rører relationen mellem stamdatafelter. NyMF vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordrin­gen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase­ret eller referencebase­ret regel ikke er overholdt.

I det følgende beskrives de konkrete indholdsbase­rede og referencebase­rede adgang­regler for fordrings­typen POKONPO.

5.1 Fordringshaver-ID skal være 1204

Politiet er Fordringshaver på konfiskationsbeløb. Fordringshaver har oplyst, at det er de enkelte politi­kredse, der i mange tilfælde er den korrekte fordringshaver, men at opkrævningen er samlet, og at det således derfor vil være Rigspolitiet, Fordringshaver-ID 1204, der kan angives ved oversendelsen.

Den enkelte politikreds vil dog blive angivet i inddrivelsens kommunikation med skyldner.

5.2 Regel-ID R-1-1: Fordringsartkoden skal være ”INDR”

Fordringshaver har oplyst, at Fordringshaver ikke sender fordringer til modregning. Dermed sender For­dringshaver alene fordringer til inddrivelse, hvorfor feltet med fordringsartskode altid skal være udfyldt med ”INDR”.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.3 Regel-ID R_1_2: Fordringen skal altid være en hovedfordring

Konfiskationsbeløb er en hovedfordring og skal altid registreres som en hovedfordring. Er dette ikke til­fældet, kan eventuelle underfordringer ikke relateres til en hovedfordring.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.4 Regel-ID R_2_1: Fordringshaver skal oversende en forældelsesdato

Det er aftalt, at Fordringshaver skal medsende en forældelsesdato for fordringen ved oversendelse til ind­drivelse.

Fordringshaver skal således altid udfylde stamdatafeltet ”forældelsesdato” med en dato beregnet i over­ensstemmelse med beskrivelsen for stamdatafeltet ovenfor i pkt. 4.6.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.5 Regel-ID R_2_3a og R_2_3: Forældelsesdatoen skal ligge præcis 10 år efter forfaldsdato

Fordringshaver beregner selv en forældelsesdato i overensstemmelse med beskrivelsen for stamdatafeltet ovenfor i afsnit 4.11, hvorefter Fordringshaver skal anføre forældelsesdatoen som 10 år efter afgørelses­/vedtagelsesdatoen (forfaldsdatoen). Forældelseskontrollen sker ved at sammenholde den beregnede for­ældelsesdato med stamdatafeltet forfaldsdato samt længden af den lovhjemlede forældelsesfrist, som for konfiskationsbeløb er 10 år, jf. straffelovens § 97 a, stk. 4.

Den af Fordringshaver beregnede forældelsesdato skal således ligge præcist 10 år efter forfaldsdato.

Eksempelvis vil en fordring med periode start den 1. januar 2017 bestå reglen, hvis den af Fordringshaver beregnede forældelsesdato er den 1. januar 2027.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.6 Regel-ID R_3_1: Forældelsesdatoen skal være lig med eller ligge efter modtagelsesdatoen
Såfremt fordringens modtagelsesdato ikke ligger forud for eller er sammenfaldende med fordringens forældelsesdato, betyder dette, at fordringen er forældet på tidspunktet, hvor den modtages til inddrivelse.

Ved at opstille en regel om, at modtagelsesdatoen skal ligge forud for eller være sammenfaldende med forældelsesdatoen, sikres det således, at fordringen er retskraftig på tidspunktet, hvor RIM modtager fordringen til inddrivelse.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.7 Regel-ID R_4_1: Hovedstol skal være større end 0 kr.

Hovedstolen er udtryk for det beløb, fordringen havde, da den blev stiftet. En fordring kan ikke have en hovedstol på 0 kr. eller negativ værdi, da der så ikke er tale om en fordring. Hovedstolen skal her ikke forveksles med en "0-fordring", som er muligheden for at oversende en hovedfordring med et fordringsbeløb på 0 kr.

På denne baggrund skal stamdatafeltet for hovedstolen altid indeholde et beløb større end 0 kr.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.8 Regel-ID R_4_2: Hovedstol skal være mindre end eller lig med 99.999.999 kr.

Forringshaver har oplyst, at opkrævningssystemet ikke kan administrere fordringer på over 99.999.999 kr.

På denne baggrund har Aftalens parter aftalt, at indgangsfilteret passende kan indstilles med en øvre grænse på 99.999.999 kr.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.9 Regel-ID R_4_4: Fordringsbeløbet kan ikke være negativt

Reglen er opstillet, fordi en fordring pr. definition ikke kan være negativ. Hvis en fordring er negativ, er der – ud fra en juridisk betragtning – reelt ikke tale om en skyld.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.10 Regel-ID R_4_7: Hovedstolen skal være større end eller lig med fordringsbeløbet

Hovedstolen er udtryk for det beløb, fordringen havde, da den blev stiftet. Fordringsbeløbet er fordringens nuværende pålydende, dvs. det beløb, som oversendes til inddrivelse. Fordringsbeløbet er udtryk for hovedstolen fratrukket eventuelle indbetalinger fra skyldner, hvorfor fordringsbeløbet vil være lig med hovedstolen eller – såfremt der er indbetalt en del af fordringen – mindre end hovedstolen.

Derfor er reglen opstillet således, at hovedstolen skal være større end eller lig med fordringsbeløbet.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.11 Regel-ID R_5_1: Forfaldsdatoen skal ligge forud for modtagelsesdatoen

Den traditionelle obligationsretlige forståelse af forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt.

Hvis forfaldsdatoen ikke er indtrådt, kan fordringen ikke kræves betalt og derfor heller ikke sendes til inddrivelse. Forfaldsdatoen for fordringen skal derfor ligge forud for modtagelsesdatoen hos RIM.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.12 Regel-ID R_5_2: Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdatoen

Fordringer kan først overdrages til RIM, når betalingsfristen er overskredet og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Førend fordringen kan inddrives, skal sidste rettidige betalingsdato for fordringen i forbindelse med sædvanlig rykkerprocedure således ligge forud for modtagelsesdatoen hos RIM.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.13 Regel-ID R_5_3: Stiftelsesdatoen skal ligge forud for modtagelsesdatoen

En fordring skal i sagens natur være stiftet, før den kan opkræves og inddrives. Der kan af denne grund ikke oversendes en fordring til inddrivelse, hvis fordringen ikke er stiftet.

Stiftelsesdatoen skal derfor være forud for modtagelsesdatoen hos RIM.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.14 Regel-ID R_6_1: Sidste rettidige betalingsdato skal ligge tidligst 20 dage efter forfaldsdatoen

Aftalens parter er blevet enige om, at forfaldsdatoen ved oversendelse til RIM skal angives som vedtagelses-/afgørelsesdatoen, som beskrevet under pkt. 4.8.

Endvidere er det mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver skal registrere den til skyldner kommunikerede sidste rettidige betalingsdato, og Fordringshaver har oplyst, at sidste rettidige betalingsdato altid er 20 dage fra opkrævningsdatoen, som beskrevet under pkt. 4.9.

Den korteste afstand mellem forfaldsdatoen og sidste rettidige betalingsdato er i det tilfælde, hvor Fordringshaver sender opkrævningsskrivelsen samme dag som afgørelses-/vedtagelsesdatoen (forfaldsdatoen), idet sidste rettidige betalingsdato i dette tilfælde vil ligge 20 dage efter forfaldsdatoen.

Fordringshaver sender som regel først opkrævningsskrivelsen nogle dage efter afgørelses-/vedtagelses-tidspunktet, men det er ikke muligt at angive en bestemt øvre grænse for, hvor mange dage, der kan gå.

Derfor er reglen opstillet således, at sidste rettidige betalingsdato skal ligge mindst 20 dage efter forfaldsdatoen.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.15 Regel-ID R_6_3 og R_6_4: Stiftelsesdatoen skal være lig med forfaldsdatoen

Aftalens parter har aftalt, at såvel stiftelsesdato som forfaldsdato angives som afgørelses-/vedtagelsesdatoen, som nærmere beskrevet under pkt. 4.7 og 4.8.

Reglen er derfor opsat således, at stiftelsesdatoen altid skal være lig med forfaldsdatoen.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.16 Regel-ID R_7_1: Stamdatafeltet for stiftelsesdato skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.17 Regel-ID R_7_2: Stamdatafeltet for forfaldsdato skal være udfyldt

I medfør af bekendtgørelse nr. 576 af 29. maj 2018 om inddrivelse af gæld (herefter gældsinddrivelsesbekendtgørelsen) § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.18 Regel-ID R_7_3: Stamdatafeltet for sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.19 Regel-ID R_7_9 og 7_10: Stamdatafelterne for periode start og periode slut må ikke være udfyldt

Det er mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver ikke angiver fordringens periode, dvs. ikke angiver periode start og periode slut.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.20 Regel-ID R 7 11: Stamdatafeltet for beskrivelse skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stamdatafeltet for beskrivelse er af RIM bestemt at være en nødvendig oplysning.

Feltet skal indeholde følgende tekst:

Vedrørende journalnr. xxxx-xxxxx-xxxxx-xx, Bødeforlæg en dd-mm-yyyy, vedtaget den dd-mm-yyyy.

Eller

Vedrørende journalnr. xxxx-xxxxx-xxxxx-xx, Dom uden retsmøde den dd-mm-yyyy, XXXX ret.

Konsekvens ved manglende opfyldelse, jf. Aftalens pkt. 9: Afvisning.

5.21 Regel-ID R_7_12: Stamdatafelterne domsdato og forligsdato kan udfyldes

Det er mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver har mulighed for at oversende en domsdato.

Hvis Domsdato eller Forligsdato udfyldes, ændres forældelsesdatoen til 10 år fra denne.

Udfyldelse af feltet er valgfrit.

6. INDSAT REVISION AF FILTERREGLER

Ovenstående filterregler er udarbejdet efter historisk praksis i ICI, derfor er nedenstående afsnit tilføjet aftalen og det er disse filterregler som er gældende for aftalen.

Regel	Filterregler for POKONPO (Konfiskation)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a R_2_3	Forældelsesdato skal ligge 10 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises*
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 99.999.999 kr.	Fordringen afvises*

R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge 20 dage efter Forfaldsdato	Fordringen afvises*
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises*
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	Fordringen afvises*
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	Fordringen afvises*
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_7_12	Forligsdato må ikke være udfyldt	Fordringen sendes i høring